

**Актуален списък на делата във Върховния касационен съд,
свързани с корупционно поведение и практики, четвърто тримесечие на 2022 г.**

1. Дела с подсъдими лица, заемащи висши публични длъжности (по чл. 6 от ЗПКОНПИ)

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
<p>17.03.2021 г. – н. д. № 978/2020 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 203 от НК</p> <p>Делото е срещу В. Д. Д. и М. Л. А. (в качеството им съответно на извършител и помагач) за длъжностно присвояване в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършено при условията на продължавано престъпление.</p> <p>Касационното производство е второ поред, след като с решение от 29.05.2013 г. по к.н.д. № 1722/2012 г. на ВКС присъдата по в.н.о.х.д. № 230/2010 г. на Софийския апелативен съд (САС) е отменена изцяло и делото е върнато за ново разглеждане. Постановено е решение от 29.10.2013 г. по в.н.о.х.д. № 537/2013 г. на САС, с което е отменена изцяло първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 1068/2008 г. на Софийския градски съд и делото е върнато на прокурора за ново разглеждане с указания за отстраняване на недостатъци на обвинителния акт, изразяващи се в противоречия, неясноти и пропуски.</p> <p>Настоящото дело пред ВКС е образувано по касационен протест срещу въззивното решение от 11.09.2020 г. по в.н.о.х.д. № 185/2020 г. на САС, с което е потвърдена първоинстанционната присъда на СГС от 28.06.2019 г. по н.о.х.д. № 3626/2016 г. С нея подсъдимият В. Д. Д. е признат за невиновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК за това, че в качеството си на длъжностно лице по чл. 93, т. 1, б „б“ от НК – изпълнителен директор и член на Съвета на директорите на „Топлофикация София“ ЕАД, като извършител в съучастие с М. Л. А. присвоил чужди пари в размер на 4 424 800,82 лв., поверени му да ги управлява, като длъжностното присвояване е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършено при условията на продължавано престъпление.</p> <p>Със същата присъда подсъдимата М. Л. А. е призната за невиновна в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал.4 вр. ал. 1 от НК, за това, че като помагач в съучастие с В. Д. Д. – извършител, умишлено улеснила подсъдимия да присвои чужди пари в размер на 4 424 800,82 лв., поверени му да ги управлява.</p> <p>В касационния протест са заявени касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния и процесуалния закон, като се иска отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на САС.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>19.01.2022 г. – н. д. № 1049/2021 г., II н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 202 от НК</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

Делото е образувано по искане от осъдения Р. А. Х. за възобновяване на к.н.д. № 32/2020 г. на Върховния касационен съд.

С присъда по н.о.х.д. № 393/2016 г. на Окръжен съд – Русе Р. А. Х. е осъден за престъпления, извършени от него в качеството му на кмет на Община Ветово, а именно – чл. 202, ал. 1, т. 1, чл. 220, ал. 1, чл. 219, ал. 1 и чл. 282, ал. 1 от НК (присвояване на чужди пари, поверени му да ги управлява, като за улесняването му извършил друго престъпление, за което не се предвижда по-тежко наказание, и от това произлезли значителни вреди за Община Ветово; сключване на неизгодна сделка, от която е произлязла значителна вреда в размер на 28 311,36 лв.; умишлена безстопанственост, от която е произлязла значителна вреда в размер на 61 933,30 лв.; длъжностно престъпление). За всички престъпления е определено едно общо наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г. Присъединени са наказанията: „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 5 г., „лишаване от право да упражнява професии, свързани с пазене или управление на чужди пари, вещи или други ценности“ за срок от 5 г. и „глоба“ в размер на 1500 лв. Осъден е да заплати сумата от 98 966,54 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от Община Ветово.

С решение на Апелативен съд – Варна е изменена първоинстанционната присъда, като е приложен закон за по-леко наказуемо престъпление и деянието е преквалифицирано от такова по чл. 202, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК в такова по чл. 220, ал. 1 от НК и на подсъдимия е наложено наказание от 1 г. „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 3 г. Намален е размерът на наказанието „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ от 5 на 3 г., а в частта, с която е наложено наказанието по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК – лишаване от право да упражнява дадена професия, присъдата е отменена. Намалено е и присъденото обезщетение от 98 966, 54 лв. на 67 995,96 лв. Присъдата е потвърдена в останалата част.

Настоящото касационно производство е по реда на чл. 422, ал. 1, т. 5 вр. чл. 354, ал. 5 от НПК, след като ВКС се е произнесъл с решения по к.н.д. № 813/2017 г., к.н.д. № 1029/2018 г. и к.н.д. № 32/2020 г., което отменя решението по в.н.о.х.д. № 201/2019 г. на Апелативен съд – Варна в частта, с която Р. А. Х. е признат за виновен за това, че в периода 31.07.2007 – 03.07.2008 г., при условията на продължавано престъпление сключил 7 неизгодни сделки, като от това е произлязла значителна вреда за Община Ветово, и са му наложени наказанията 1 г. „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 3 г., и „лишаване от право да заема ръководна държавна и обществена длъжност“ за срок от 3 г. Съдът оправдава Р. А. Х. за това да е извършил престъпление по чл. 220, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и изменя въззивното решение, като намалява размера на присъденото на Община Ветово обезщетение от 67 995,96 лв. на 61 933,30 лв.

В искането са заявени основания за възобновяване по 422, ал. 1, т. 5 вр. чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, иска се отмяна на решението на ВКС по к.н.д. № 32/2020 г. за престъплението по чл. 282, ал. 2 от НК и на присъдата по н.о.х.д. № 393/2016 г. на Окръжен съд – Русе за престъплението по чл. 219, ал. 1

вр. чл. 2, ал. 2 от НК.

16.03.2022 г. – н. д. № 340/2021 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 302а от НК

Делото е образувано по протест и жалби на Д. П. И., Б. Е. П. и П. Г. Д. срещу въззивната присъда от 06.07.2020 г. на Апелативния специализиран наказателен съд, с която е отменена присъда на Специализирания наказателен съд. С първоинстанционната присъда:

- Д. П. И. е призната за виновна за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на Район „Младост“, Столична община, като извършител, в съучастие с Б. Е. П. и П. Г. Д. – помагачи, е поискала от управителя на „Ваклин груп“ А. В. дар (187 500 евро), който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като подкупът е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение (престъпление по чл. 302а вр. чл. 302, т. 1 и т. 2 вр. чл. 301, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК), за което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 20 г., „глоба“ от 10 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 20 г., „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 20 г. и конфискация, като е оправдана по част от обвиненията;

- Б. Е. П. е призната за виновна за това, че в съучастие с П. Г. Д. – помагач, чрез фактически действия умишлено улеснила извършителя Д. П. И. да поиска дар, който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като подкупът е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение, за което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 12 г., „глоба“ от 12 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 12 г., „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 12 г. и конфискация, като е оправдана по част от обвиненията;

- П. Г. Д. е признат за виновен за това, че в съучастие с Б. Е. П. – помагач, чрез отстраняване на спънки и чрез фактически действия умишлено улеснил извършителя Д. П. И. да поиска дар, който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като подкупът е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение, за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 15 г., „глоба“ от 15 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 15 г., „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 15 г. и конфискация, като е оправдан по част от обвиненията.

С въззивната присъда е отменена първоинстанционната и е постановена нова, с която:

С Решение № 49/09.11.2022 г. ВКС реши:

Изменява въззивната присъда от 06.07.2020 г. по в.н.о.х.д. № 314/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд, като намалява наложените наказания, както следва:

- на подсъдимата Д. П. И. – от 8 години лишаване от свобода на 6 години лишаване от свобода, глобата от 15 000 лева на 12 000 лева, наказанията лишаване от право по чл. 37, т. 6 и 7 от НК – от по 10 години лишаване от право да заема държавна и общинска служба, свързана с упражняване на властнически правомощия и лишаване от право да упражнява професия и дейност в държавни и общински институции, учреждения и предприятия на по 8 години;

- на подсъдимата Б. Е. П. – от 7 години лишаване от свобода на 5 години лишаване от свобода, глобата от 12 000 лева на 10 000 лева, а лишаването от права по чл. 37, т. 6 и т. 7 от по 9 години на по 7 години, като определя първоначален общ режим на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода;

- на подсъдимия П. Г. Д. – от 6

- Д. П. И. е призната за виновна за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на Район „Младост“, Столична община, като извършител, в съучастие с Б. Е. П. и П. Г. Д. – помагачи, е поискала и приела от А. В. дар, който не ѝ се следва, а именно за времето от 16.03.2018 г. до 19.03.2018 г. е поискала 250 000 евро, за да извърши действия по служба, като за времето от 11.04.2018 г. до 13.04.2018 г. намалила размера на поискания дар на 187 500 евро, а на 17.04.2018 г. е приела сумата от 70 000 евро (съставляваща първата част от поискания дар, получена от помагача П. Г. Д.), като подкупът е в големи размери и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение (престъпление по чл. 302, т. 1, т. 2 и т. 4 вр. б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1, пр. 1 и 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК), за което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 8 г., „глоба“ от 15 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 10 г. и „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 10 г., като е оправдана по част от обвиненията;

- Б. Е. П. е призната за виновна за това, че в съучастие като помагач с Д. П. И. – извършител, и П. Г. Д. – помагач, умишлено улеснила Д. П. И. да поиска и приеме дар, който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като подкупът е в големи размери и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение, за което са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 7 г., „глоба“ от 12 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 9 г. и „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 9 г., като е оправдана по част от обвиненията;

- П. Г. Д. е признат за виновен за това, че в съучастие като помагач с Д. П. И. – извършител, и Б. Е. П. – помагач, умишлено улеснил Д. П. И. да поиска и приеме дар, който не ѝ се следва, за да извърши действия по служба, като подкупът е в големи размери и е извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение, за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 6 г., „глоба“ от 10 000 лв., „лишаване от право да заема държавна или общинска длъжност, свързана с упражняване на властнически правомощия“ за 8 г. и „лишаване от право да упражнява професия или дейност в рамките на държавни или общински институции, учреждения или предприятия“ за 8 г., като подсъдимият е оправдан по част от обвиненията.

В касационните жалби на подсъдимите се сочат всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК – съществени нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложените наказания. Прави се искане за оправдаване на подсъдимите, алтернативно за отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане или намаляване на размера на наложените наказания.

В протеста са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт в частите, с които и тримата подсъдими са оправдани, и

години лишаване от свобода на 4 години лишаване от свобода, глобата от 10 000 лева на 8 000 лева, а лишаването от права по чл. 36, т. 6 и т. 7 от НК – от по 8 години по 6 години, като определя първоначален общ режим на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода. ВКС потвърждава въззивната присъда изцяло в останалата и част. Решението не подлежи на обжалване.

<p>връщане на делото за ново разглеждане, както и за увеличаване на наложените наказания.</p> <p>24.10.2022 г. – н. д. № 673/2022 г., I н. о., докладчик: Деница Вълкова, чл. 220 от НК Делото е образувано по протест и жалба от защитника на подсъдимия Б. А. Г. срещу решението от 24.06.2021 г. по в.н.о.х.д. № 142/2022 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С въззивно решение е изменена присъдата от 21.02.2022 г. по н.о.х.д. № 643/2021 г. на Окръжен съд – Пазарджик, като е отменена в частта, с която е отхвърлен предявеният от гражданския ищец „Водоснабдяване, канализация и териториален водоинженеринг“ (ВКТВ) ЕООД – гр. Велинград граждански иск срещу Б. А. Г. (бивш управител на посоченото дружество). Вместо това подсъдимият е осъден да заплати на ВКТВ ЕООД сумата от 8400 лв. – обезщетение за причинени имуществени вреди (разликата между пазарната цена и заплатената покупна цена), както и разноски за процесуално представителство.</p> <p>Потвърдена е първоинстанционната присъда в останалата част, с която Б. А. Г. е признат за невиновен в това на 25.02.2013 г. в гр. Велинград в качеството си на длъжностно лице – управител на ВКТВ ЕООД, съзнателно да е сключил неизгодна сделка с купуване на товарен автомобил, с което на дружеството е причинена значителна вреда в размер на 8400 лв., като е оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК.</p> <p>В протеста са релевирани твърдения за наличие на касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт в цялост и връщане на делото за разглеждане от друг състав на апелативния съд.</p> <p>Касационната жалба е срещу частта от въззивното решение, с което е уважен предявеният граждански иск. Заявени са твърдения за допуснати нарушения по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Отправено е искане за отмяна на решението на Апелативен съд – Пловдив, като бъде отхвърлен гражданският иск.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>28.10.2022 г. – н. д. № 752/2022 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 220 от НК Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимият П. А. К. срещу решението от 25.07.2022 г. по в.н.о.х.д. № 113/2022 г. на Апелативен съд – Варна, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 159/2021 г. на Окръжен съд – Добрич. С нея П. А. К. е признат за виновен в това, че на 07.08.2015 г. в гр. София в качеството си на длъжностно лице – управител на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД – гр. Добрич, съзнателно сключил неизгодна сделка – договор с „Мото – Пфое“ ЕООД за отдаване на автомобили при условията на оперативен лизинг и поръчка към договора за автомобил на стойност 48 829,25 евро с ДДС, като от това произлязла значителна вреда за „Водоснабдяване и канализация – Добрич“ АД в размер на 48 059,92 лв. (престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК). Наложено му е наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 г., чието изпълнение е отложено с</p>	<p>С Решение № 152/24.11.2022 г. ВКС реши: Отменя Решение № 122/25.07.2022 г., постановено по в.н.о.х.д. № 113/2022 г. по описа на Апелативен съд – Варна. Връща делото за ново разглеждане на същия съд от друг състав, от стадия на съдебното заседание.</p>

изпитателен срок от 3 г. Признат е за невиновен и е оправдан по обвинението за произлязла значителна вреда над сумата от 48 059,92 лева. Осъден е да заплати на „Водоснабдяване и канализация – Добрич“ АД сумата от 48 059,92 лв., представляваща обезщетение за причинени с деянието имуществени вреди.

В касационната жалба на П. А. К. се релевират касационните основание по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила, явна несправедливост на наложеното наказание, с искане за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – да се отмени съдебния акт и да се върне делото за ново разглеждане за отстраняване на допуснати съществени нарушения на материалния и на процесуалния закон, евентуално подсъдимият да бъде освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание. Моли се за пълна отмяна на решението и в гражданско-правната му част.

28.10.2022 г. – н. д. № 541/2022 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 219 от НК

Делото е образувано по касационни жалби на А. П. Г. и И. Я. И. срещу въззивното решение от 19.01.2022 г по в.н.о.х.д. № 534/2021 г. на Софийския апелативен съд.

Касационното производство е второ поред.

С присъда по н.о.х.д. № 2362/2017 г. на Софийския градски съд:

- А. П. Г. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода 22.10.2007 г. – 01.07.2008 г. като длъжностно лице – генерален директор на Националната компания „Железопътна инфраструктура“ (НКЖИ), с две деяния и при условията на продължавано престъпление умишлено не положил достатъчно грижи за ръководенето, управлението и запазването на повереното му имущество и от това последвали значителни щети за НКЖИ в особено големи размери – 2 015 590,77 лв., като случаят е особено тежък), поради което е осъден на 11 месеца „лишаване от свобода“. Наложени са му и наказанията „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“ „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години;

- О. С. Г. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК за това, че в гр. Русе, в периода от 17.01.2008 г. до 17.12.2008 г., като длъжностно лице (директор на железопътна секция „Русе“ към НКЖИ), в съучастие, като извършител, умишлено улеснен от И. Я. И. (помагач), присвоил поверени му за управление чужди пари в големи размери – 915 790,77 лв. (собственост на НКЖИ), изплатени по негово разпореждане на „Розалия ММ“ ЕООД в посочения период по договор, за което е осъден на 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ и на наказанията „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“ и „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от по 4 години. На О. С. Г. е наложено общо най-тежко наказания измежду наложените по н.о.х.д. № 2362/2017 г. на СГС, н.о.х.д. № 62/2011 г. на ОС – Русе, н.о.х.д. № 476/2012 г. на ОС – Русе и н.о.х.д. № 1872/2017 г. на РС – Русе, а именно – 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“. Присъединени са и

Обявено за решаване.

<p>наказанията, наложени по н.о.х.д. № 2362/2017 г.;</p> <p>- И. Я. И. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК за това, че в гр. Русе, в периода от 11.12.2007 г. до 17.12.2008 г., в съучастие, като помагач, умишлено улеснил длъжностното лице – извършител О. С. Г. да присвои поверени му за управление чужди пари в големи размери – 915 790,77 лв., за което е осъден на 2 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години, и на наказанията „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни учреждения и предприятия“ и „лишаване от право да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години.</p> <p>С решение на САС по в.н.о.х.д. № 611/2019 г. присъдата е изменена, като размерът на наложеното на А. П. Г. наказание „лишаване от свобода“ е увеличен от 11 месеца на 2 години, отложено за срок от 5 години. Увеличен е и размерът на наложеното на О. С. Г. наказание от 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ на 3 години, отложено за срок от 5 години. Присъдата е изменена и в частта, с която на О. С. Г. е определено общо най-тежко наказание, като същото е определено на 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години. Присъдата е потвърдена в останалата част.</p> <p>С решение на ВКС по к.н.д. № 780/2020 г. делото е върнато на въззивната инстанция за ново разглеждане поради наличие на съществени процесуални нарушения.</p> <p>При новото разглеждане на делото с решение по в.н.о.х.д. № 534/2021 г. на САС присъдата е изменена, като размерът на наложеното на А. П. Г. наказание „лишаване от свобода“ е увеличен от 11 месеца на 2 години, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Увеличен е размерът на наложеното на О. С. Г. наказание от 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ на 3 години, отложено за срок от 5 години. Присъдата е изменена и в частта, с която на О. С. Г. е определено общо най-тежко наказание, като същото е определено на 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години. Присъдата е потвърдена в останалата част.</p> <p>С жалбата на А. П. Г. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК с искане за отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно – изменяване на решението и намаляване на размера на наложеното наказание.</p> <p>В жалбата на И. Я. И. са посочени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК с искане за отмяна на въззивното решение в осъдителната по отношение на подсъдимия част и неговото оправдаване, алтернативно – отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане поради допуснати съществени процесуални нарушения.</p>	
<p>14.12.2022 г. – наказателно дело № 893/2022 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимия Т. С. К. (длъжностно лице, заемащо висша публична длъжност по чл. 6 от ЗПКОНПИ – изпълняващ длъжността „Началник митница</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

Свиленград“) и на защитника му срещу въззивното решение от 12.08.2022 г. по в.н.о.х.д. № 100/2021 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е частно изменена присъдата от 03.12.2020 г. по н.о.х.д. № 446/2021 г. на Окръжен съд – Хасково. С нея подсъдимият е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (лице, което заема отговорно служебно положение и поиска и приеме дар, който не му се следва, за да не извърши действия по служба), като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 години. Признат е за виновен и за извършено престъпление по чл. 283 от НК (длъжностно лице, което използва своето служебно положение, за да набави за себе си или за друго противозаконна облага), като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 2 години. Определено е едно общо наказание „лишаване от свобода“ в размер на 4 години, като е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 5000 лева.

С въззивното решение присъдата е отменена в частта по чл. 283 от НК и в тази му част е прекратено наказателното производство. Отменена е присъдата и в частта, в която подсъдимият е признат за виновен в качеството му на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение по смисъла на чл. 93, т. 1, б. „а“ от НК, като е оправдан по така предявеното му обвинение. В останалата му част първоинстанционния съдебен акт е потвърден.

В касационните жалби се изтъкват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание. С жалбата на подсъдимия основно се прави искане за отмяна на въззивното решение и неговото оправдаване. В жалбата на защитника се отправя искане да се отмени решението на Апелативен съд – Пловдив, като при условията на алтернативност се иска да бъде оправдан подсъдимият или делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд, или да се намали размерът на наложеното наказание.

31.01.2023 г. (заседанието е за изслушване на допуснатата експертиза) – н. д. № 1045/2018 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 от НК

Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и касационни жалби на подсъдимия К. И. К. – бивш директор на Националната разузнавателна служба, чийто правоприменик е Държавната агенция „Разузнаване“, срещу решението от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВНАС), с което частично е изменена присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София.

ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г. отменя решение от 19.05.2016 г. по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВНАС и връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав.

С присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. И. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда

по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъжда на 10 години „лишаване от свобода“. Съдът лишава подсъдимия от право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.

С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя първоинстанционната присъда, като извършеното от К. И. К. е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложеният наказанието „лишаване от права“ също са намалени на по 13 години. К. И. К. е признат за невиновен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.

С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане.

17.02.2023 г. – наказателно дело № 33/2023 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова

Делото е образувано по протест срещу въззивната присъда от 08.06.2022 г. на Софийския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 691/2021 г., с която подсъдимият Д. В. Д. е признат за невиновен и оправдан по обвинение за безстопанственост. Производството пред САС е второ по ред след отменителното решение на ВКС по к.н.д. № 1029/2020 г. на II н. о.

С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за виновен за това, че в качеството си на длъжностно лице – изпълнителен директор на Многопрофилната болница за активно лечение „Света Анна“ – София АД, не положил достатъчно грижи за управлението и запазването на повереното му имущество, като не изпълнил постановление на Министерския съвет и решение на Съвета на директорите, което бил длъжен да приведе в изпълнение съгласно чл. 28, т. 1 от ПРСД на МБАЛ „Света Анна“ АД, като от това са последвали значителни щети за болницата в размер на 4 821 148,15 лева – престъпление по чл. 219, ал. 1 от НК (безстопанственост). На подсъдимия е наложено наказание 6 месеца „пробация“ с пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ и

<p>„задължителни периодични срещи с пробационен служител“. Със същата присъда подсъдимият е оправдан по обвинението по чл. 219, ал. 3 от НК (умишлена безстопанственост).</p> <p>В протеста се твърди неправилно приложение на закона. Прокуратурата приема, че фактите по делото сочат на извършено престъпление по чл. 219 от НК.</p>	
---	--

2. Дела с подсъдими лица, които не заемат висши публични длъжности

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
<p>27.09.2017 г. – н. д. 480/2017 г., II н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на Д. Н. И. – бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. И. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 10 години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от 10 години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. И. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието „лишаване от свобода“, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на Д. Н. И. се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	Отложено за постъпване на информация с оглед на данните за настъпила смърт на подсъдимия.
<p>27.05.2020 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Д. Н. И. срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Военен съд – Сливен.</p>	Спряно до постъпването на акт за смърт на подсъдимия.

<p>С първоинстанционната присъда Д. Н. И. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната, при условията на продължавано престъпление присвоил пари, собственост на Изпълнителната агенция „Социални дейности“, в големи размери (64 326,94 лв.), връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на Д. Н. И. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и 6 месеца и „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 години. Наложена е и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Искане се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.</p>	
<p>22.10.2021 г. – н. д. № 437/2021 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 252 от НК</p> <p>Делото (за лихварство, изнудване и пране на пари) е образувано по касационна жалба на подсъдимия И. В. Д. и касационни жалби на трима частни обвинители срещу въззивното решение № 201947 от 28.04.2020 г. по в.н.о.х.д. № 372/2019 г. на Апелативния специализиран наказателен съд (АСНС).</p> <p>С присъда от 20.02.2019 г. по н.о.х.д. № 531/2014 г. на Специализирания наказателен съд (СНС) подсъдимият И. В. Д. е признат за виновен в извършването на множество престъпления по: чл. 252, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (лихварство) и 253, ал. 3 вр. ал. 1 от НК (пране на пари два или повече пъти), чл. 253, ал. 4 вр. ал. 1 от НК (пране на пари, когато деянието е извършено със средства или имущество, за които деецът е знаел или предполагал, че са придобити чрез тежко умишлено престъпление), чл. 253, ал. 5 вр. ал. 4 вр. ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 и ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (пране на пари, когато средствата или имуществото са в особено големи размери и случаят е особено тежък, при условията на продължавано престъпление) и чл. 214, ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1 и ал. 3 т. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (квалифициран състав на изнудване, придружено със заплаха за убийство или тежка телесна повреда и с което са причинени значителни имуществени вреди, при условията на продължавано престъпление). На основание чл. 23, ал. 1 от НК първоинстанционният съд определя едно общо наказание на подсъдимия в размер на 3 години „лишаване от свобода“, като изтърпяването му на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 5 години, и „глоба“ в размер на 9000 лв. С присъдата си СНС оправдава подсъдимата М. Ж. В. изцяло по всички повдигнати ѝ обвинения.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

С решението по в.н.о.х.д. № 372/2019 г. на АСНС присъдата е изменена по отношение на едно от обвиненията в частта, в която подсъдимият И. В. Д. е признат за виновен за това, че при условията на продължавано престъпление е извършил финансови операции – две сделки на обща стойност 114 048 лв., като деянието е извършено със средства и имущество, за които е знаел, че са придобити от него чрез тежко умишлено престъпление – престъпление по чл. 252 НК (лихварство), като средствата и имуществото са в особено големи размери, случаят е особено тежък и деянието е извършено два пъти. Вместо това АСНС признава подсъдимия И. В. Д. за виновен в това, че при условията на продължавано престъпление е извършил финансови операции – две сделки на обща стойност 114 048 лв., като деянието е извършено със средства и имущество, за които е знаел, че са придобити от него чрез тежко умишлено престъпление – престъпление по чл. 214, ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 3, т. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК (квалифициран състав на изнудване, придружено със заплаха за убийство или тежка телесна повреда и с което са причинени значителни имуществени вреди, при условията на продължавано престъпление), като средствата и имуществото са в особено големи размери, случаят е особено тежък и деянието е извършено два пъти.

С решението си АСНС отменя присъдата в частта, с която подсъдимият е осъден да заплати на гражданския ищец сумата от 70 703 лв., и отхвърля гражданския иск. В останалата част присъдата е потвърдена, включително по отношение на оправдаването на подсъдимата М. Ж. В.

С касационната жалба на подсъдимия И. В. Д. се заявява наличието на всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и се иска при условията на алтернативност отмяна на атакувания въззивен съдебен акт и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане на въззивната инстанция за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, или да се намали наложеното наказание на подсъдимия като явно несправедливо.

С касационните жалби на частните обвинители се заявява касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наложеното наказание, като се иска неговото увеличаване по размер и отмяна на условното осъждане.

Постъпилата касационна жалба от гражданския ищец е върната от съдията от въззивния съд и няма данни нейното връщане с разпореждане да е обжалвано с касационна частна жалба.

24.11.2021 г. – н. д. № 915/2021 г., II н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 311 от НК

Делото е образувано по касационна жалба от резервния защитник на подсъдимия Д. Н. И. срещу решението от 17.12.2020 г. по в.н.о.х.д № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд.

С присъда от 22.04.2016 г. по н.о.х.д. № 171/2015 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият е признат за виновен в това, на 18.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна при Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ е присвоил чуждо движимо имущество – сумата от 9817,75 лв., собственост на изпълнителната агенция, която му е била поверена да управлява, като за улесняването му е извършил

Спряно до постъпване на документи с оглед на данните за настъпила смърт на подсъдимия в Доминиканската република.

престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 и ал. 3 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (за което по закон не се предвижда по-тежко наказание), поради което му е наложено наказание от 2 години и 3 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години. Подсъдимият е лишен от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства за срок от 3 години. Осъден е да заплати на гражданския ищец сумата от 9817,75 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.

С присъдата всеки от другите подсъдими – Х. К. З., В. С. В. и В. Е. П., е признат за виновен в това, че на 17.12.2008 г. в гр. Варна в качеството си на длъжностно лице, като съизвършител, умишлено подбуден от Д. Н. И., в кръга на службата си да е съставил официален документ – констативен приемо-предавателен протокол, в който удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъде използван този документ пред Изпълнителната агенция „Социални дейности на Министерство на отбраната“ като доказателство за тези обстоятелства и случаят е маловажен, поради което тримата са оправдани по първоначалното обвинение и наказателното производство по отношение на тях е прекратено.

С решение по в.н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военно-апелативния съд присъдата е потвърдена.

С решение на ВКС по к.н.д. № 1294/2016 г. въззивният акт е отменен по отношение на подсъдимия Д. Н. И. и делото е върнато в тази част за ново разглеждане от друг състав на съда.

С обжалваното сега решение от 17.12.2020 г. по в.н.о.х.д. № 24/2017 г. на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена.

С подадената касационна жалба са ангажирани основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и при условията на алтернативност са заявени искания за прекратяване на производството или за оправдаване на подсъдимия и отхвърляне на гражданския иск.

27.01.2022 г. – н. д. № 1093/2021 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 202 от НК

Делото е образувано по протест срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 223/2021 г. на Апелативен съд – Варна, с която е отменена изцяло присъдата по н.о.х.д. № 397/2019 г. на Окръжен съд – Шумен по отношение на З. П. Й. и Й. И. Й.

Касационното производство е второ по ред.

С присъда по н.о.х.д. № 397/2019 г. на Окръжен съд – Шумен подсъдимата З. П. Й. е призната за виновна в това, че на 01.07.2013 г., в качеството си на длъжностно лице – член на СД и представляваща „ЛИДА“ АД – гр. Шумен, присвоила вещи, собственост на дружеството, връчени ѝ в това ѝ качество да ги пази и управлява, като за целта съзнателно сключила неизгодна сделка, присвоената сума е в големи размери, поради което и на основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 от НК и чл. 54 от НК са ѝ наложени наказанията: 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 3 г. и 6 м., и „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 3 г. Със същата присъда подсъдимият Й. И. Й. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК за това, че в

Обявено за решаване.

<p>качеството си на длъжностно лице – член на СД и представител на „ЛИДА“ АД, съзнателно сключил неизгодна сделка, като от това е произлязла значителна вреда за дружеството.</p> <p>С въззивната присъда от 21.01.2021 г. по в.н.о.х.д. № 391/2020 г. на Апелативен съд – Варна е отменена първоинстанционната, като двамата подсъдими са признати за невиновни и са оправдани изцяло.</p> <p>С решение от 30.06.2021 г. по наказателно дело № 384/2021 г. на ВКС е отменена въззивната присъда в частта, с която е отменена първоинстанционната присъда, и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на Апелативен съд – Варна.</p> <p>При новото разглеждане на делото от въззивния съд е постановена присъда от 27.09.2021 г. по в.н.о.х.д. № 223/2021 г., с която е отменена изцяло първоинстанционната присъда по отношение на З. П. Й. и Й. И. Й.</p> <p>В касационния протест са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на закона и съществено нарушение на процесуалните правила, като искането е за отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	
<p>29.04.2022 г. – н. д. № 244/2022 г., I н. о., докладчик: Мина Топузова, чл. 304 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу въззивното решение от 15.02.2022 г. по в.н.о.х.д. № 608/2021 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена изцяло оправдателната присъда по н.о.х.д. № 67/2021 г. на Окръжен съд – Пазарджик.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият Т. Р. Т. е признат за невиновен за това:</p> <ul style="list-style-type: none"> - в качеството си на длъжностно лице – началник на Сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР – гр. Пазарджик да е нарушил служебните си задължения, произтичащи от чл. 159, ал. 2 от ЗДвП, с цел да набави за друго облага и от това да са настъпили значителни вредни последици – престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, поради което е оправдан; - в качеството си на длъжностно лице да е нарушил служебните си задължения, произтичащи от чл. 12а, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1-45/24.03.2000 г. за първоначална регистрация на превозно средство с регистрация в държава – членка на ЕС, с цел да набави за друго облага и от това да са настъпили значителни вредни последици – престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, поради което е оправдан; - от 15.06.2016 г. до 27.07.2016 г. в гр. Пазарджик и гр. Велинград при условията на продължавано престъпление и в качеството си на длъжностно лице да е използвал служебното си положение, за да набави за друго противозаконна облага – престъпление по чл. 283 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което е оправдан. <p>В протеста се сочи касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК – нарушение на материалния закон. Прави се искане за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	<p>С Решение № 85/09.11.2022 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила Решение № 26 от 15.02.2022 г., постановено по в.н.о.х.д. № 608/21 г. на Пловдивския апелативен съд. Решението не подлежи на обжалване.</p>

<p>20.05.2022 г. – н. д. № 255/2022 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 304 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия И. И. Д. срещу въззивното решение от 11.10.2021 г. по в.н.о.х.д. № 498/2021 г. на Софийския апелативен съд, с което частично е изменена относно правната квалификация на извършеното престъпление първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 428/2020 г. на Окръжен съд – Благоевград, по която подсъдимият е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (даване на дар на длъжностно лице, за да извърши или не извърши действия по служба). Наложени са му наказания „лишаване от свобода“ за 6 месеца, отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 500 лева.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание, като се прави искане да се отмени решението на САС, делото да се върне за ново разглеждане или да се намали наложеното наказание.</p>	<p>С Решение № 92/11.01.2023 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила въззивно решение № 305 от 11.10.2021 г., постановено по в.н.о.х.д. № 498/2021 г. по описа на Софийския апелативен съд. Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>13.06.2022 г. – н. д. № 377/2022 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 282 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест срещу решението от 15.03.2022 г. по в.н.о.х.д. № 369/2021 г. на Апелативен съд – Велико Търново.</p> <p>С присъда от 22.10.2021 г. по н.о.х.д. № 316/2020 г. на Окръжен съд – Ловеч подсъдимият И. К. К. е признат за невиновен да е извършил престъпление по чл. 282, ал.2, вр. ал.1 от НК (в периода 15 – 30.11.2016 г. в гр. Плевен, като длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – частен съдебен изпълнител, с цел да набави за себе си облага – парична сума в размер на 3122,28 лева, и за друго – дружеството „Плевенски хляб – ПАК“ ЕООД (взискател по образувано въз основа на изпълнителен лист за парично вземане в размер на 8053,18 лева изпълнително дело) облага – парична сума в размер на 9073,82 лева, да не е изпълнил служебните си задължения, да е нарушил служебните си задължения и от това да са настъпили значителни вредни последици в размер на 12 196,10 лева за „Панатела“ ООД – длъжник по посоченото изпълнително дело, която сума представлява неоснователно получените от И. К. К. и „Плевенски хляб – ПАК“ ЕООД парични средства, надвишаващи размера на дълга по изпълнителното дело), като е оправдан по повдигнатото обвинение.</p> <p>С атакуваното въззивно решение първоинстанционна присъда е потвърдена.</p> <p>С касационния протест са заявени основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 2 от НПК. Иска се отмяна на оспореното решение и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	<p>С Решение № 107/18.11.2022 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила Решение № 27/15.03.2022 г. на Великотърновския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 369/2021 г. по описа на същия съд.</p>
<p>19.09.2022 г. – н. д. № 441/2022 г., I н. о., докладчик: Деница Вълкова, чл. 301 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на подсъдимите Е. М. Г. и И. Р. Г. срещу решението от 17.12.2021 г. по в.н.о.х.д. № 636/2021 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 3648/2018 г. на СГС Е. М. Г. и И. Р. Г. са признати за виновни в извършването на престъпление по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (в периода</p>	<p>С Решение № 132/20.10.2022 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила въззивно решение № 399 от 17.12.2021 г. на Софийския апелативен съд,</p>

<p>от 29.11.2017 г. до 01.12.2017 г. в автосервиз в гр. София при условията на продължавано престъпление, с две деяния Е. М. Г. като длъжностно лице – инспектор по приходите в ТД на НАП – София, и И. Р. Г. като длъжностно лице – старши инспектор по приходите в ТД на НАП – София, в съучастие като съизвършители поискали дар (7000 лева) и приели дар (2000 лева) от Ю. С. Г. – представляващ и управляващ „Слатина авто“ ЕООД, който не им се следва, за да не извършат действие по служба – да не съставят акт за установяване на административно нарушение съгласно чл. 39, ал. 1 и ал. 5 от Наредбата за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. На двамата подсъдимите са наложени наказанията: „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, чието изпълнение е отложено с изпитателен срок от 5 години, и „глоба“ в размер на 2500 лв. Лишени са от право да заемат контролна държавна или обществена длъжност, както и да упражняват професия или дейност, свързана с контролна дейност за срок от 5 години.</p> <p>С обжалваното решение първоинстанционната присъда е изменена, като подсъдимите са оправдани да са извършили престъплението по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК при условията на чл. 26, ал. 1 от НК. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.</p> <p>С жалбата на Е. М. Г. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Иска се отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия, отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане или изменяването на оспорения съдебен акт и намаляване на наложеното на наказание.</p> <p>В жалбата от И. Р. Г. са заявени основанията за проверка по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се отмяна на оспореното решение и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.</p>	<p>постановено по в.н.о.х.д. № 636/2021 г.</p>
<p>21.09.2022 г. – н. д. № 518/2022 г., I н. о., докладчик: Христина Михова, чл. 203, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на подсъдимия П. М. М. срещу решението от 17.11.2021 г. по в.н.о.х.д. № 851/2020 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>С присъда от 16.05.2017 г. по н.о.х.д. № 3533/2013 г. на Софийския градски съд подсъдимият П.М.М – главен касиер на „Алфа банка – клон България“, е признат за виновен в извършването на: престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 15 години, „конфискация“ на половината имущество, както и „лишаване от право да заема отчетническа и материално-отговорна длъжност в държавни и общински фирми и да извършва дейност на материална отговорност или отчетничество при същите работодатели“ за срок от 3 години; престъпление в периода от 29.04.2009 г. до 11.11.2009 г. по чл. 316 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал.1 от НК, като на основание чл. 23 от НК му е определено общо наказание за двете престъпления. С присъдата е уважен изцяло гражданският иск за сумата от 21 201 430 лв., ведно със законната лихва, считано от 11.05.2010 г. до окончателното изплащане.</p> <p>С решение от 24.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 895/2017 г. на САС е отменена първоинстанционната присъда в частта, с която П. М. М. е осъден за престъплението по чл. 316 вр. чл. 309 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК е прекратено наказателното преследване в тази част поради</p>	<p>С Решение № 138/24.10.2022 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила въззивно решение № 354/17.11.2021 г. по в.н.о.х.д. № 851/2020 г. на Софийския апелативен съд.</p> <p>Решението е окончателно.</p>

<p>изтичане на предвидената в закона давност. Отменено е приложението на чл. 23 от НК и е потвърдена присъдата в останалата ѝ част.</p> <p>С Решение № 131/30.07.2020 г. по к.н.д. № 569/2019 г. на ВКС въззивното решение е отменено в осъдителната част, а делото е върнато на въззивната инстанция за ново разглеждане от стадия на съдебното заседание.</p> <p>При новото разглеждане с решение от 17.11.2021 г. по в.н.о.х.д. № 851/2020 г. на САС е изменена първоинстанционната присъда, като е намалено наложеното на подсъдимия П. М. М. наказание „лишаване от свобода“ от 15 на 14 години. В останалата част присъдата е потвърдена.</p>	
<p>21.09.2022 г. – н. д. № 477/2022 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 256 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу решението от 15.04.2022 г. по в.н.о.х.д. № 347/2021 г. на Апелативен съд – Варна, с което е потвърдена присъда по в.н.о.х.д. № 357/2021 г. на Окръжен съд – Варна. С нея подсъдимата Р. Д. И. е призната за невиновна в качеството ѝ на съдружник в „Грийн Зоун 2011“ ООД като посредствен извършител чрез Д. И. А. да е получила от държавния бюджет наследваща се парична сума в особено големи размери (82 000 лв.) и е оправдана по повдигнатото обвинение по чл. 256, ал. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>Касационният протест съдържа искане за отмяна на въззивното решение и връщането на делото на Апелативен съд – Варна за ново разглеждане.</p>	<p>С Решение № 137/24.10.2022 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила въззивно решение № 60/15.04.2022 г., постановено по в.н.о.х.д. № 347/2021 г. от Апелативен съд – Варна.</p>
<p>29.09.2022 г., н. д. № 645/2022 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 304а от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на С. Х. И. срещу решението от 16.06.2022 г. по в.н.о.х.д. № 79/2022 г. на Апелативен съд – Бургас, с което е потвърдена присъдата от 11.02.2022 г. по н.о.х.д. № 289/2021 г. на Окръжен съд – Ямбол. С нея подсъдимият С. Х. И. е признат за виновен в това, че на 13.06.2021 г. дал подкуп, парична сума в размер на 100 лева, на длъжностни лица и полицейски органи – И. И. и Т. П., и двамата на длъжност „старши полицаи“ в РУ – Сливен, полицейски участък „Петолъчка“, за да не извършат действие по служба – да не докладват на дежурния служител при оперативната дежурна част на МВР – Сливен за констатираното нарушение по Закона за ветеринарномедицинската дейност и да не уведомят чрез него компетентните органи при Областната дирекция по безопасност на храните – Ямбол, за да не бъде съставен акт за установяване на административно нарушение, поради което на основание чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК и чл. 58а, ал. 1 от НК са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца, отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 200 лева.</p>	<p>С Решение № 50128/05.10.2022 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила Решение № 49/16.06.2022 г., постановено по в.н.о.х.д. № 79/2022 г. по описа на Апелативен съд – Бургас. Решението е окончателно.</p>
<p>19.10.2022 г. – н. д. № 429/2022 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 302 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на Р. Р. Б., П. Б. И. и Н. К. И. срещу решението от 21.03.2022 г. по в.н.о.х.д. № 361/2021 г. на Апелативен съд – Велико Търново.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

Делото е за втори път пред Върховния касационен съд.

С въззивното решение е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 349/2021 г. на Окръжен съд – Русе. С нея съдът признава за виновни:

- П. Б. И. за това, че в качеството си на длъжностно лице – полицай в сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – гр. Русе, при условията на продължавано престъпление, сам и в съучастие като съизвършител с други длъжностни лица по време на полицейски проверки е поискал и приел дар, който не му се следва, за да не извърши действия по служба – да състави акт за административно нарушение по Закона за движение по пътищата (ЗДвП), поради което е осъден на 2 години „лишаване от свобода“, като изтърпяването на наказанието е отложено за изпитателен срок от 3 години и 6 месеца, лишен е от правото да заема длъжност в държавната администрация и да упражнява професията „полицай“ за срок от 3 години;

- Р. Р. Б. за това, че в качеството си на длъжностно лице – полицай в сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – гр. Русе, в съучастие като съизвършител с П. Б. И. поискал и приел дар, който не му се следва, за да не извърши действие по служба – да състави акт за административно нарушение по ЗДвП, поради което е осъден на 1 година „лишаване от свобода“, като изтърпяването на наказанието е отложено за изпитателен срок от 3 години, лишен е от правото да заема длъжност в държавната администрация и да упражнява професията „полицай“ за срок от 3 години;

- Н. К. И. за това, че в качеството си на длъжностно лице – полицай в сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – гр. Русе, по време на извършване на пътна полицейска проверка е поискал и приел дар, който не му се следва, за да не извърши действия по служба – да състави акт за административно нарушение по ЗДвП, поради което е осъден на 1 година „лишаване от свобода“, като изтърпяването на наказанието е отложено за изпитателен срок от 3 години, лишен е от правото да заема длъжност в държавната администрация и да упражнява професията „полицай“ за срок от 3 години.

В жалбите са заявени всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК – нарушение на материалния и процесуалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. С жалбата на Р. Р. Б. е отправено искане за отмяна на въззивното решение и връщане на делото на апелативния съд за ново разглеждане, а в алтернатива – изменение на въззивното решение, като бъдат намалени наказанията „лишаване от свобода“ и „лишаване от права“. С жалбата на П. Б. И. е отправено искане за отмяна на въззивния съдебен акт и признаването му за невиновен или връщане на делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд, а в алтернатива – намаляване на размера на наказанието „лишаване от свобода“ на законовия минимум и отлагане на изтърпяването му за минималния изпитателен срок, както и неналагане на наказание по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 от НК. С жалбата на Н. К. И. е отправено искане за отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане на въззивния съд, а в алтернатива – отмяна и оправдаване на подсъдимия.

21.10.2022 г. – н. д. № 694/2022 г., П н. о., докладчик: Милена Панева, чл. 202, ал. 1, т. 1 и т. 2

Обявено за решаване.

<p>от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на подсъдимата Б. Д. П. – банков служител, срещу присъдата от 01.06.2022 г. по в.н.о.х.д. № 675/2022 г. на СГС.</p> <p>С присъда от 16.12.2021 г. по н.о.х.д. № 10793/2019 г. на Софийския районен съд подсъдимата Б. Д. П. е призната за невиновна в извършването на: престъпление в периода от 16.09.2008 г. до 11.05.2010 г. по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 310, ал. 1 вр. чл. 308, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК; престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 от НК.</p> <p>С присъдата по в.н.о.х.д. № 675/2022 г. на СГС е отменена първоинстанционната присъда и подсъдимата Б. Д. П. е призната:</p> <ul style="list-style-type: none"> - за виновна в извършването на престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 310, ал. 1 вр. чл. 308, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 4 години и „лишаване от право да заема длъжност, свързана с материална отчетност“ за срок от 3 години; - за виновна в извършване на престъпление по чл. 20, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 от НК, като са ѝ наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 4 години и „лишаване от право да заема длъжност, свързана с материална отчетност“ за срок от 3 години. 	
<p>26.10.2022 г. – н. д. № 513/2022 г., П н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 256 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия С. М. К. срещу присъдата от 11.03.2022 г. по в.н.о.х.д. № 232/2020 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 57/2017 г. на Окръжен съд – Разград С. М. К. е признат за виновен за това, че в периода 13.08.2010 г. – 19.05.2012 г. в гр. Разград като собственик и управител на ЕООД при условията на продължавано престъпление и на посредствено извършителство чрез управител на счетоводна къща получил от държавния бюджет наследваща се парична сума в особено големи размери (престъпление по чл. 256, ал. 2, предл. 4-то вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК), за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 3 години, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години, конфискация на част от недвижим имот и лишаване от право да упражнява търговска дейност за срок от 3 години. Признат е за невиновен по обвинението за извършено престъпление и по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, точки 2, 6 и 7 вр. чл. 26, ал. 1 НК (избягване установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери при условията на продължавано престъпление и на посредствено извършителство).</p> <p>С въззивната присъда на Апелативен съд – Варна първоинстанционната е отменена в частта, с която подсъдимият е признат за невиновен и оправдан за престъплението по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, точки 2, 6 и 7 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, и е признат за виновен, че в периода 08.06.2012 г. – 12.07.2012 г. в гр. Разград като собственик и управител на ЕООД при условията на продължавано престъпление и на посредствено извършителство чрез упълномощен счетоводител е избегнал установяването и плащането</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>на данъчни задължения в особено големи размери, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години. С новата присъда на въззивния съд е отменено условното осъждане. Определено е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, като към него са присъединени наказанията за конфискация и лишаване от право. Групирано е наказанието по настоящата присъда с наказанието по друга присъда на подсъдимия и отделно е приведено в изпълнение предходно осъждане на С. М. К. С присъдата на апелативния съд е изменена и присъдата на окръжния съд в частта за престъплението по чл. 256, ал. 2, предл. 4-то вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като е приложен закон за същото наказуемо престъпление и подсъдимият е признат за невиновен по част от първоначално повдигнатото му обвинение за това престъпление. В останалата част присъдата на първата инстанция е потвърдена.</p>	
<p>25.11.2022 г., - н. д. 870/2022 г., III н. о., докладчик: Даниел Луков, чл. 280, ал. 2, т. 5 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Л. Д., роден в Гвинея, срещу решението на АСНС – закрит по в.н.о.х.д. № 131/2021 г., с което е изменена присъдата на СНС по н.о.х.д. № 1574/2016 г. С нея С. Д. Т., К. К. Т. и Л. Д. са признати за виновни в това, че на 04.08.2013 г. в района на с. Ново Ходжово, общ. Сандански, в съучастие като помагачи умишлено улеснили Г. Т. Г. да извърши престъпление – опит да преведе през границата на страната с Република Гърция група от хора, които не са български граждани, без разрешението на надлежните органи на властта, като превеждането е организирано от група от четири лица (подсъдимите и Г. Т. Г.), поради което са им наложени наказанията „лишаване от свобода“ от по 3 години и „глоба“ в размер на по 10 000 лв. за всеки един от тях. К. К. Т. е признат за виновен и в това, че на 11.09.2013 г. в с. Марикостиново, общ. Петрич, в частен дом държал боеприпаси, без да има за тях надлежно разрешение, поради което му е наложено наказанието „лишаване от свобода“ за 6 месеца. Определено му е общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, към което е присъединено и наказанието „глоба“ от 10 000 лв.</p> <p>С решение на АСНС по в.н.о.х.д. № 347/2017 г. присъдата на СНС е потвърдена изцяло.</p> <p>С решение по к.н.д. № 659/2020 г. на ВКС е отменено решението на АСНС в частта, с която Л. Д., К. К. Т. и С. Д. Т. са признати за виновни в извършване на престъпление по чл. 280, ал. 2 вр. чл. 18, ал. 1 от НК. Делото е върнато за ново разглеждане в отменената част.</p> <p>С обжалваното сега пред ВКС решение по в.н.о.х.д. № 131/2021 г. на АСНС е изменена присъдата, като Л. Д., С. Д. Т. и К. К. Т. са признати за виновни в извършване на престъпление по чл. 280, ал. 2, т. 3 и т. 5 вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК за това, че на 04.08.2013 г. в с. Ново Ходжово са направили опит да преведат през границата на страната с Република Гърция група от хора, които не са български граждани, без разрешението на надлежните органи на властта, като превеждането е организирано от група, състояща се от същите подсъдими и от Г. Т. Г., като деянието е останало недовършено по независещи от волята на дейците причини. Признати са за невинни в това в съучастие като помагачи умишлено да са улеснили Г. Т. Г. да осъществи горното деяние, поради което са</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>оправдани по повдигнатото им обвинение по чл. 20, ал. 1 и ал. 4 от НК. АСНС намалява размера на наложените на Л. Д. наказания „лишаване от свобода“ от 3 години на 1 година (отложено с изпитателен срок от 3 години) и „глоба“ от 10 000 лв. на 1000 лв. Намалява размера на наложените на К. К. Т. наказания за престъплението по чл. 280, ал. 2, т. 3 и т. 5 вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК „лишаване от свобода“ от 3 години на 1 година и „глоба“ от 10 000 лв. на 1000 лв. Намалява размера на наложеното на К. К. Т. общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ от 3 години на 1 година (отложено за 3 години) и размера на присъединеното наказание „глоба“ от 10 000 лв. на 1000 лв. Намалява размера на наложените на С. Д. Т. наказания „лишаване от свобода“ от 3 години на 2 години (отложено за 4 години) и „глоба“ от 10 000 лв. на 1000 лв. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.</p>	
<p>28.11.2022 г. – н. д. № 574/2022 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 302 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на Ж. Д. М. – младши автоконтрольор при Сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Варна, срещу въззивното решение от 07.06.2022 г. по в.н.о.х.д. № 75/2022 г. на Апелативен съд – Варна, с което е потвърдена присъда от 11.02.2022 г. по н.о.х.д. № 947/2021 г. на Окръжен съд – Варна. С нея подсъдимият е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл. 302, т. 1 вр. чл. 301, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което поиска и приеме дар, който не му се следва, за да не извърши действия по служба – полицейски орган).</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. Прави се искане да се отмени въззивното решение, като при условията на алтернативност се иска да бъде оправдан подсъдимият или делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>09.12.2022 г. – наказателно дело № 810/2022 г., I н. о., докладчик: Деница Вълкова, чл. 302, т. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимата М. Х. К. срещу решението от 23.08.2022 г. по в.н.о.х.д. № 168/2022 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда от 29.10.2021 г. по н.о.х.д. № 614/2020 г. на Окръжен съд – Хасково подсъдимата е призната за виновна в това, че на 18.10.2016 г. в ГКПП „Капитан Андреево“ в качеството си на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – полицейски орган, „младши инспектор“ – старши полицай в 01 група на ГКПП „Капитан Андреево“ при ГПУ – Свиленград, РДГП – Елхово, поискала и приела от И. И. И. дар, който не ѝ се следва (50 евро), за да извърши действие по служба – да допусне за излизане от страната за Република Турция управлението от И. И. И. лек автомобил (престъпление по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 от НК). Наложени са ѝ наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 1 г., отложено с изпитателен срок от 3 г., „глоба“ в размер на 1000 лв., „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност в орган на държавната власт“ за срок от 3 г. и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

отчитане на чуждо имущество“ за срок от 3 г. Подсъдимата е призната за невинна и оправдана по другите повдигнати обвинения. Със същата присъда подсъдимият В. Е. Д. е признат за невинен по обвинението в това, че на 23.01.2017 г. на бензиностанция в района на гр. Любимец е предложил подкуп (1200 евро) на М. Х. К., за да наруши служебните си задължения.

С решението от 23.08.2022 г. на Апелативен съд – Пловдив е изменена присъдата, като подсъдимата М. Х. К. е осъдена да заплати в полза на държавата сумата от 97.79 лв., представляваща левовата равностойност на 50 евро, предмет на престъплението. В останалата част присъдата е потвърдена, като по отношение на оправдателната ѝ част е влязла в сила.

В касационната жалба на М. Х. К. се релевират касационните основание по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила, явна несправедливост на наложеното наказание, с искане за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимата, алтернативно – да се отмени присъдата или въззивното решение изцяло и да се върне делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на първоинстанционния съд или на въззивния съд за продължаване на съдопроизводствените действия, втора алтернатива – да се прекрати съдопроизводството и делото да се върне на прокурора за отстраняване на допуснатите по досъдебното производство съществени процесуални нарушения, свързани с допускане, събиране, проверка и оценка на доказателствата и доказателствените средства, трета алтернатива – да се реши делото по същество с изменение на въззивното решение, деянието да бъде преквалифицирано и да на подсъдимата да ѝ бъде определено наказание в по-нисък размер чрез намаляване на наказанията с приложението на чл. 55 от НК.

27.01.2023 г. – н. д. № 747/2022 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 301 от НК

Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Н. П. В., С. И. М., Г. Н. А. и Д. П. Д. срещу решението от 21.04.2022 г. по в.н.о.х.д. № 22/2020 г. на АСНС.

С присъда по н.о.х.д. № 599/2016 г. на Специализирания наказателен съд Г. Н. А. и Н. П. В. са признати за виновни в това, че на 15.07.2011 г. в с. Тракия, обл. Стара Загора, в условията на продължавано престъпление като съизвършители в качеството си на длъжностни лица – специалисти в Отдел „Мобилен контрол“ на Дирекция „Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата“ към Агенция „Пътна инфраструктура“, приели от С. И. М. и Д. П. Д. дарове, които не им се следват – 6800 лв., за да не извършат действия по служба, а именно да не осъществят контролни функции по отношение на допустимата максимална маса за движение по пътищата на пътните превози средства, извършвали превоз на товари за „Трейс Транс“ ЕООД и „Супертранс 99“ ООД на основание на сключени договори с „Пи Ес Ай“ АД с предмет превоз на земна маса, асфалтови смеси, инертни и строителни материали за нуждите на обект „Автомобилна магистрала Тракия“ „Лот 2 – Стара Загора – Нова Загора“ (престъпление по чл. 30, ал. 1, предл. 2-ро вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК). На всеки от двамата са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 г., отложено за 4 г.,

„глоба“ от 2000 лв. и „лишаване от право да заема държавна длъжност, свързана с контрол на пътни превозни средства“ за 3 г. Подсъдимите са оправдани по обвинението за това, че на 05.05.2011 г. на паркинг на бензиностанция в гр. Раднево приели от С. И. М. сумата от 6000 лв., за да не извършат действия по служба, а именно да не осъществят контролни функции по отношение на допустимата максимална маса за движение по пътищата на пътните превозни средства, както и за сумата от 400 лв., представляваща разлика между общата сума на получените дарове от 7200 лв., поддържана с обвинителния акт, и действително установената в размер на 6800 лв.

С.И.М. е признат за виновен в това, че на 15.07.2011 г. пред заведение „Извора“ в с. Тракия дал подкуп от 5000 лв. на Н. П. В. и Г. Н. А., за да не извършат действия по служба. Наложени са му наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 г., отложено за 4 г., и „глоба“ от 2000 лв. Оправдан е по обвиненията за това, че при условията на продължавано престъпление на 05.05.2011 г. на паркинг на бензиностанция в гр. Раднево дал 6000 лв. на Г. Н. А. и на паркинг на Областен отдел „Контролна дейност – ДАИ“ гр. Стара Загора дал 3000 лв. на Л. Г. М. и Г. М. Г. и С. Т. Г. – инспектори в Областен отдел „Контролна дейност – ДАИ“, и на А. М. Д. – началник на отдела, за да не изпълнят контролните си функции спрямо допустимата максимална маса за движение по пътищата на пътните превозни средства, извършвали превоз на товари за „Трейс Транс“ ЕООД, както и за сумата от 400 лв., представляваща разлика между общата сума на получените дарове от 5400 лева, поддържана с обвинителния акт, и действително установената в размер на 5000 лв.

Д. П. Д. е признат за виновен в това, че на 15.07.2011 г. пред заведение „Извора“ в с. Тракия дал подкуп от 1800 лв. на Н. П. В. и Г. Н. А., за да не извършат действия по служба, а именно да не осъществят контролни функции по отношение на допустимата максимална маса за движение по пътищата на пътните превозни средства, извършвали превоз на товари за „Супертранс 99“ ООД (престъпление по чл. 304, ал. 1 от НК). Наложени са му наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 1 г. и 6 м., отложено с изпитателен срок от 3 г., и „глоба“ от 500 лв.

А. М. Д. е признат за невинен и оправдан по обвинението да е ръководил в периода 2010 г. – 15.07.2011 г. в гр. Стара Загора организирана престъпна група с участници Г. М. Г., С. Т. С., Д. Д. С. и Л. Г. М., създадена с цел извършване на престъпления по чл. 301 от НК и с користна цел, като в групата участват длъжностни лица – служители от Областен отдел „Контролна дейност – ДАИ“ гр. Стара Загора. Д. Д. С., С. Т. С., Г. М. Г. и Л. Г. М. са признати за невинни и оправдани по обвинението да са участвали в тази организирана престъпна група.

А. М. Д., С. Т. С., Г. М. Г., Д. Д. С. и Л. Г. М. са признати за невинни по обвинението в това, че на 28.04.2011 г. в гр. Стара Загора като длъжностни лица в съучастие като съизвършители са приели от С. И. М. дар, който не им се следва – 3000 лв., за да не извършат действия по служба.

Отнета е в полза на държавата сумата от 6800 лв., представляваща стойността на предмета на престъплението.

С решението на АСНС присъдата е изменена така: Г. Н. А. и Н. П. В. са признати за невинни

относно приложеното на чл. 26, ал. 1 по обвинението за престъпление по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2, извършено на 15.07.2011 г. в с. Тракия; Г. Н. А. и Н. П. В. са признати за невиновни да са извършили на 05.05.2011 г. в гр. Раднево и в съучастие деянието по чл. 301, ал. 1, предл. 2-ро вр. чл. 20, ал. 2; намалени са наложените на Г. Н. А., Н. П. В. и С. И. М. наказания „лишаване от свобода“ от 2 г. на 1 г. и 6 м.; намален е изпитателният срок, за който е отложено изпълнението на наказанията „лишаване от свобода“ на Г. Н. А., Н. П. В. и С. И. М. от 4 на 3 г.; намалени са наложените на Г. Н. А. и Н. П. В. наказания „лишаване от право да заема държавна длъжност, свързана с контрол на пътните превозни средства“ от 3 г. на 2 г. и 6 месеца. Присъдата е потвърдена в останалата част.

В жалбата на Н. П. В. са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2, алтернативно и т. 3 от НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание, с искане за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимия. Алтернативно се иска връщане на делото за ново разглеждане от друг въззивен състав, а като втора алтернатива се иска изменение на решението в атакуваната му част, като се приложи чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК и се определи наказание „пробация“, да не се налага наказание „глоба“, както и да се отмени наказанието „лишаване от право да заема държавна длъжност, свързана с контрол на пътните превозни средства“ или да се намали неговият размер.

В жалбата на С. И. М. са релевирани касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила, с искане за отмяна на решението на АСНС и оправдаване на подсъдимия, като алтернативно се иска връщане на делото за ново разглеждане от друг въззивен състав.

В жалбата на С. И. М. е посочено касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК – съществено нарушение на процесуалните правила, с искане за отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг въззивен състав.

В жалба на Д. П. Д. са релевирани касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила, с искане за отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия.

В жалбата на Г. Н. А. са заявени касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание, като се иска отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимия, алтернативно се иска изменение на наказанието „лишаване от свобода“ и замяната му с „пробация“, както и да се отменят наказанията „глоба“ и „лишаване от право да заема държавна длъжност, свързана с контрол на пътните превозни средства“. Като втора алтернатива се иска намаляване на всички наказания.